

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Thứ hai, ngày 01/08/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 963

“MỤC ĐÍCH, Ý NGHĨA, GIÁ TRỊ Ở ĐÂU?”

Chúng ta đều chưa hiểu rõ mục đích, ý nghĩa, giá trị chân thật của kiếp sống này là gì. Hòa Thượng nói rõ để chúng ta hiểu được những điều này từ đó Ngài giúp chúng ta hiệu đính lại chính mình để chúng ta ở thế gian chân thật có được đời sống ý nghĩa, có giá trị.

Hòa Thượng nói: “**Giáo dục của Phật pháp, giáo dục của Thánh Hiền giúp chúng ta phá mê, khai ngộ, nâng cao cảnh giới của chính mình. Đời này, kiếp này chúng ta ở cõi người, đời tiếp theo chúng ta sẽ được nâng cao lên ở Thiên Đạo. Đời tiếp theo thì chúng ta sẽ vượt thoát luân hồi sinh tử. Đây là mục đích thuần chánh của cuộc đời**”. Chúng ta là người tu hành theo pháp môn Tịnh Độ thì kiếp lai sinh chúng ta không ở cõi trời mà chúng ta phải vãng sanh Cực Lạc. Chúng ta có mục đích rất rõ ràng, xác quyết. Tổ Sư Đại Đức Tịnh Độ đã nói: “**Một đời này không vãng sanh Tịnh Độ thì không có việc gì để đáng nói**”.

Hòa Thượng nói: “**Ý nghĩa của kiếp sống này là chúng ta phải chung sống hòa thuận với chúng sanh. Chúng ta không có ý niệm đối nghịch, oán thù với chúng sanh. Nếu chúng ta vẫn còn oan gia đối đầu thì rất đáng lo. Chúng ta muốn đạt được cảnh giới này thì chúng ta phải giác ngộ ở một mức độ nhất định, khi đó chúng ta sẽ có năng lực hóa thù thành bạn**”.

Nếu chúng ta tranh giành, chìm đắm trong sự đối nghịch thì cuộc sống sẽ mất đi ý nghĩa chân thật. Sau khi hết kiếp sống này chúng ta vẫn phải oan oan, tương báo không có ngày kết thúc. Chúng ta phải có năng lực hóa thù thành bạn. Người xưa nói: “**Phật Bồ Tát vô địch nhân**”. Các Ngài không có người đối đầu, không có kẻ thù. Nếu trong cuộc sống chúng ta vẫn còn một người đối nghịch thì chúng ta vẫn phải gặp lại họ ở đời sau để trả cho hết nợ. Nếu chúng ta trải qua đời sống của Phật Bồ Tát thì chúng ta không có người đối đầu. Đời sống của phàm phu vẫn còn sự đối nghịch nên oan oan tương báo không có ngày kết thúc.

Hòa Thượng nói: **“Trong Phật pháp nói giá trị chân thật của đời người chính là hy sinh phụng hiến, chính là hoằng pháp lợi sanh, kế tục huệ mạng của Phật”**. Đây là giá trị đích thực của đời người. Có nhiều người ngộ nhận rằng giá trị của cuộc đời là ở việc họ có tiền tài, địa vị.

Chúng ta vừa tổ chức chương trình **“Trại hè nhớ Bác”** tại tỉnh Nghệ An. Chương trình diễn ra rất ý nghĩa và đã giúp cho rất nhiều người thay đổi tích cực. Tham gia chương trình có 250 em học sinh, nhưng chắc chắn Cha Mẹ, Ông Bà của các em cũng có được sự ảnh hưởng tích cực. Sức ảnh hưởng của chương trình vô cùng to lớn. Chân giá trị của cuộc đời này chính là chúng ta có thời gian, có cơ hội để hy sinh phụng hiến.

Nếu chúng ta không được lắng nghe những lời nhắc nhở thì hàng ngày những lo toan về cơm gạo áo tiền, **“danh vọng lợi dưỡng”** sẽ kéo chúng ta đi. Tiền bạc ở thế gian không phải là thật. Phước báu, công đức mới là thật. Vì phước báu sẽ trang trải đều trong đời sống của chúng ta, công đức sẽ giúp chúng ta vượt thoát sanh tử.

Nhiều người không muốn làm những việc lợi ích chúng sanh vì họ thấy họ bị thiệt thòi quá. Họ cảm thấy họ làm rất nhiều việc mà họ không nhận được thù lao xứng đáng. Hôm qua, có người gọi điện cho tôi xin nghỉ. Họ chỉ thấy được lợi ích trước mắt. Hôm nay, họ bỏ ra sức lao động đáng được hưởng 5 đồng thì họ phải lấy đủ 5 đồng. Họ không nhìn thấy những giá trị lớn hơn rất nhiều mà họ sẽ nhận được. Họ là những người đáng thương! Trong đầu họ không có khái niệm **“hy sinh phụng hiến”**.

Nếu một người giáo viên dạy học chỉ để lấy tiền lương thì sau khi người giáo viên nhận tiền lương, mối quan hệ giữa người giáo viên và người học trò cũng kết thúc. Cuộc sống như vậy không chân thật có giá trị. Những người bạn của tôi, cách đây khoảng 20 năm, sau khi họ tốt nghiệp họ làm ở những nơi cơ quan cao cấp như đài phát thanh, đài truyền hình. Mức lương của họ rất cao. Lúc đó, một bữa ăn của tôi có giá khoảng 5.000đ còn một bữa ăn của bạn tôi có giá là 38.000đ. Mức sống của họ rất cao. Khi đó tôi rất ngưỡng mộ họ, nếu tôi học theo theo lối sống đó thì bây giờ tôi cũng không có cuộc sống thân thật có ý nghĩa.

Thời gian trôi qua, bây giờ thì họ lại ngưỡng mộ tôi. Họ rất ngạc nhiên khi thấy những việc tôi đã làm. Họ không tin là tôi có thể làm được những điều đó cho cộng đồng. Chúng ta đừng nhầm lẫn rằng giá trị cuộc đời là ở chỗ chúng ta có được những đời sống vật chất dư

giả. Giá trị thật của cuộc đời là ở việc chúng ta “*hy sinh phụng hiến*” cho chúng sanh. Tuy đời sống vật chất của chúng ta không dư dả nhưng đời sống tinh thần luôn tràn đầy niềm vui.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta trải qua đời sống hy sinh phụng hiến, chúng ta đem giáo huấn của Phật, giáo huấn của Thánh Hiền để thúc đẩy đời sống của chúng sanh, đây là giá trị chân thật, công đức chân thật. Dù chúng ta chết đi thì phước báu, công đức chân thật này không bị mất*”. Chúng ta đến thế gian này với mục đích gì? Ý nghĩa, giá trị của cuộc đời này là gì? Nếu chúng ta không xem trọng ba việc này thì thật đáng tiếc! Vậy thì lần này chúng ta đến thế gian đã là uổng phí rồi!

Có những người đến thế gian được lưu danh thiên cổ. Hòa Thượng Tịnh Không đã viên tịch nhưng rất nhiều người đang niệm Phật cho Ngài. Phật tử khắp nơi trên thế giới sẽ hộ niệm cho Ngài trong suốt 49 ngày đêm. Cả cuộc đời của Ngài đã hy sinh phụng hiến cho chúng sanh.

Những việc chúng ta làm mà chúng ta không nhận bằng tiền thì nhất định chúng ta sẽ nhận bằng phước báu. Các vị muốn lấy tiền hay lấy phước báu? Những người hồ đồ sẽ muốn lấy tiền nhưng người sáng suốt họ biết rằng sau khi chết họ sẽ không mang theo được tiền tài. Phước báu có thể sử dụng ở tất cả các cõi và trong hiện đời phước báu cũng trang trải trong cuộc sống của chúng ta.

Người xưa đã nói: “*Người phước ở đất phước. Đất phước chỉ dành cho người có phước*”. Người có phước mà đến ở nơi đất không có phước thì đất đó cũng tự sinh phước. Người sáng suốt sẽ nhận phước báu chứ không nhận tiền. Những thứ chúng ta lấy được mà không trả bằng công sức, không trả bằng tiền thì chúng ta phải trả bằng phước báu trong vận mạng. Việc này có rất ít người hiểu. Những người học Phật nhiều năm vẫn truy cầu danh vọng lợi dưỡng, mong cầu có tiền tài.

Hòa Thượng nói: “*Người xưa có câu: “Sai sống, mộng chết”. Chúng ta mơ mơ hồ hồ đến thế gian rồi mơ mơ hồ hồ chết đi. Sau khi chết thì chúng ta lại mơ mơ hồ hồ đi vào luân hồi. Chúng ta thử nghĩ xem có đáng tiếc không! Lần này chúng ta đến thế gian này mục đích là gì? Vấn đề này rất nhiều người không biết. Hàng ngày họ chìm đắm trong truy cầu tiền tài, danh lợi. Họ bận rộn đến mức không thở ra hơi. Mục đích sống này không phải là thật. Vì cho dù tài sản của họ có nhiều đến mấy nhưng khi chúng ta chết thì tài sản cũng thuộc về người khác. Chúng ta lấy việc này làm mục tiêu thì chúng ta chân*

thật là đáng thương!” Chúng ta sống như người sai, chết như người ở trong mộng, mơ mơ hồ hồ, không hiểu rõ đạo lý.

Ngay cả khi chúng ta còn sống thì tài sản cả một đời chúng ta tham cầu cũng có thể mất hết. Hôm trước, có người phụ nữ gọi cho tôi nói rằng chồng của bà chơi bài, cá độ nên ông đã bán rất nhiều nhà. Hiện tại, người chồng muốn bán căn nhà to nhất nơi gia đình họ đang sống. Cả cuộc đời họ tranh đấu, cuối cùng lại có kết cục như vậy! Hòa Thượng nói: **“Người sống ở đời mà lấy việc truy cầu tiền tài danh vọng làm mục tiêu sống thì thật đáng thương!”**

Có những người cho rằng giá trị của cuộc đời là ở sự giàu sang, vinh hiển. Chúng ta năn nỉ thì Phật Bồ Tát, Thánh Hiền cũng không nhận những thứ tiền tài, vật chất đó. Hòa Thượng cả một đời chỉ có quyền sử dụng, không có quyền sở hữu. Hơn 90 năm cuộc đời, Ngài sống như một Lữ khách. Ngài đến thế gian làm tận nghĩa vụ, tận bổn phận rồi sau đó ra đi. Đó mới là giá trị thật!

Hòa Thượng nói: **“Con người đến thế gian này để trả nghiệp và thọ báo. Đây mới là chân tướng sự thật. Trong đời quá khứ chúng ta tạo thiện nghiệp thì đời này chúng ta đến hưởng phước. Trong đời quá khứ chúng ta đã tạo nghiệp bất thiện vậy thì đời này chúng ta đến để thọ báo”**. Phật đã nói: **“Nhân sanh thù nghiệp”**. “Thù” là trả, chúng ta đến thế gian này để trả nghiệp, thọ nghiệp. Chúng ta biết điều này thì chúng ta sẽ chuyển “nghiệp lực” thành “nguyện lực”. Cả đời Hòa Thượng đã “chuyển nghiệp” lực thành “nguyện lực”. Ngài đã làm ra tấm gương cho chúng ta, Ngài có thể làm được thì chúng ta cũng có thể làm được.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta sinh ra không mang đến. Chúng ta chết cũng không mang đi. Vậy thì người thông minh phải biết nỗ lực vì những gì mà chúng ta có thể mang đi được”**. Ngay trong cuộc đời này, chúng ta phải **“hy sinh phụng hiến”** vì chúng sanh, chúng ta đem Phật pháp, đem giáo huấn của Thánh Hiền tích cực hoằng dương.

Chúng ta tổ chức **“Trại hè nhớ Bác”** chỉ trong hai ngày nhưng rất nhiều người nhận được giá trị. Một số người sẽ không hiểu vì sao chúng ta bỏ ra công sức, tiền bạc để phục vụ người khác như vậy. Họ không hiểu được rằng giá trị đích thực của cuộc đời chính là **“hy sinh phụng hiến”**. Giá trị đích thực của cuộc đời này chính là mang giáo dục của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát để giáo dục thế nhân. Chúng ta làm hoàn toàn với tâm **“hy sinh phụng hiến”**

không nghĩ đến công đức, phước báu. Đó là: “**Việc tốt cần làm, nên làm, không công không đức**”. Có người cho rằng chúng ta làm vậy để đạt được mục đích nào đó. Cả cuộc đời, họ truy cầu “**danh vọng lợi dưỡng**” nên họ không thể nghĩ đến việc “**hy sinh phụng hiến**” cho người khác. Người xưa đã dạy: “**Chúng ta đến thế gian, nhận của thế gian thì phải trả cho thế gian**”. Người thế gian cũng nói: “**Sống để hy sinh phụng hiến. Chết để hóa thành bất tử**”.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta phải nỗ lực hy sinh phụng hiến, hoằng pháp lợi sinh, tiếp nối huệ mạng của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. Công đức, phước báu này có thể mang đi được. Chúng ta trồng nhân thiện thì nhất định được quả thiện. Chúng ta tạo nghiệp ác thì nhất định phải gánh lấy quả báo ác**”.

Sau chương trình “**Trại hè nhớ Bác**” ở thành phố Vinh, những người con đã hoàn toàn thay đổi. Các con ngoan ngoãn, hiếu thảo hơn rất nhiều. Người xưa nói: “**Thánh Hiền do dạy mà ra**”. Chúng ta không dạy chúng thành Thánh, thành Hiền mà chúng ta dạy chúng trở thành nghịch tử thì chúng trở thành nghịch tử.

Bài học hôm nay Hòa Thượng nhắc chúng ta: “**Chúng ta đến thế gian này mục đích là gì?**”. Nếu mục đích, ý nghĩa, giá trị của cuộc đời chúng ta đang sai thì chúng ta hiệu đính lại. Có những người coi hưởng thụ “**danh vọng lợi dưỡng**” là giá trị của cuộc đời. Sứ mạng của chúng ta là đem Phật pháp, đem giáo huấn của Thánh Hiền phổ cập ở thế gian. Chúng ta làm không mong cầu. Công đức, phước báu chúng ta cũng không nghĩ đến. Trong “**Kinh Kim Cang**” dạy: “**Bố thí phải tam luân không tịch. Bố thí mà không thấy người cho, không thấy người nhận và không thấy vật cho**”. Hòa Thượng cũng đã nói một cách đơn giản: “**Việc tốt nên làm không công, không đức**”. Giá trị đích thực của kiếp sống này chính là hy sinh phụng hiến, hoằng pháp lợi sinh, kế tục huệ mạng của Phật, của Thánh Hiền!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!